

(Oversættelse)

Aftale mellem Kongeriget Danmarks regering og Sankt Lucias regering om udveksling af oplysninger vedrørende skattesager

Kongeriget Danmarks regering og Sankt Lucias regering, der ønsker at fremme udvekslingen af oplysninger vedrørende skatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Aftalens formål og anvendelsesområde

De kontraherende parters kompetente myndigheder skal yde bistand gennem udveksling af oplysninger, som kan forudses at være relevante for administration og håndhævelse af de kontraherende parters interne lovgivning vedrørende de skatter, som er omfattet af aftalen. Sådanne oplysninger skal indbefatte oplysninger, som kan forudses at være relevante for ansættelse, ligning og opkrævning af sådanne skatter, inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse af skattekrav eller efterforskning eller retsforfølgning af skattesager. Oplysningerne skal udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og skal behandles som fortrolige på den måde, som er fastlagt i artikel 8. De rettigheder og den beskyttelse, som tilkommer personer i henhold til den anmodede parts lovgivning eller administrative praksis, forbliver gældende, i det omfang de ikke unødigt hindrer eller forsinker effektiv udveksling af oplysninger.

Artikel 2

Jurisdiktion

En anmodet part er ikke pligtig til at fremskaffe oplysninger, som hverken er i dens myndigheds besiddelse eller besiddes eller kontrolleres af personer inden for dens jurisdiktion.

Artikel 3

Skatter omfattet af aftalen

De skatter, som omfattes af denne aftale, er alle skatter, der udskrives eller administreres af en af de kontraherende parter, herunder identiske skatter og skatter af samme art, der udskrives efter datoen for aftalens undertegnelse. De kontraherende parters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om alle væsentlige ændringer af beskatning og hermed forbundne metoder til indsamling af oplysninger, som omfattes af aftalen.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre de er

defineret anderledes:

- a) udtrykket ”kontraherende part” betyder Sankt Lucia eller Danmark, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket ”Sankt Lucia” betyder landet Sankt Lucia;
- c) udtrykket ”Danmark” betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, i det omfang dette område i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med det formål at efterforske og udnytte naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne eller Grønland;
- d) udtrykket ”kompetent myndighed” betyder:
 - i) i Sankt Lucia, finansministeren eller finansministerens befuldmægtigede stedfortræder;
 - ii) i Danmark, skatteministeren eller dennes behørigt befuldmægtigede stedfortræder;
- e) udtrykket ”person” indbefatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- f) udtrykket ”selskab” betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- g) udtrykket ”selskab, hvis aktier er genstand for offentlig handel,” betyder et selskab, hvis vigtigste aktieklasse er noteret på en anerkendt fondsbørs under forudsætning af, at dets noterede aktier frit kan købes eller sælges af almenheden. Aktier kan købes eller sælges ”af almenheden”, hvis køb eller salg af aktier ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- h) udtrykket ”vigtigste aktieklasse” betyder den aktieklasse, som repræsenterer flertallet af stemmerne i og værdien af selskabet;
- i) udtrykket ”anerkendt fondsbørs” betyder sådan børs, som de kontraherende parters kompetente myndigheder er blevet enige om;
- j) udtrykket ”kollektiv investeringsfond eller -ordning” betyder ethvert puljet investeringsinstrument, uanset dets juridiske kvalifikation. Udtrykket ”offentlig kollektiv investeringsfond eller -ordning” betyder enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning, forudsat at andele, aktier eller andre rettigheder i fonden eller ordningen frit kan købes, sælges eller indløses af almenheden. Andele, aktier eller andre rettigheder i fonden eller ordningen kan frit købes, sælges eller indløses af ”almenheden”, hvis købet, salget eller indløsningen ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- k) udtrykket ”skat” betyder enhver skat, som aftalen finder anvendelse på;
- l) udtrykket ”anmodende part” betyder den kontraherende part, som anmoder om oplysninger;
- m) udtrykket ”anmodede part” betyder den kontraherende part, som er anmodet om at videregive oplysninger;
- n) udtrykket ”foranstaltninger til indhentning af oplysninger” betyder lovgivning og administrative eller retlige procedurer, der sætter en kontraherende part i stand til at indhente og yde de oplysninger, der anmodes om;
- o) udtrykket ”oplysning” betyder enhver omstændighed, meddelelse eller protokol uanset form;

- p) udtrykket ”skattestraffesager” betyder skattesager, som omfatter forsætlig adfærd, der kan gøres til genstand for tiltale efter den anmodende parts straffelovgivning;
- q) udtrykket ”straffelovgivning” betyder al straffelovgivning, der benævnes som sådan i intern lovgivning, uanset om den indeholdes i skattelovgivning, straffelov eller anden lov.

2. Udtrykket ”Anstalten” skal i denne aftale fortolkes i overensstemmelse med punkt 52 og 53 i kommentaren til OECDs Modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager.

3. Ved en kontraherende parts anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne parts lovgivning.

Artikel 5

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed skal efter anmodning videregive oplysninger til formål som nævnt i artikel 1. Sådanne oplysninger skal videregives, uanset om den adfærd, som undersøges, ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts egen lovgivning, hvis adfærd var udøvet inden for den anmodede parts territoriale jurisdiktion.

2. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndigheder er i besiddelse af, ikke er tilstrækkelige til at sætte den i stand til at imødekomme anmodningen om oplysninger, skal denne part bruge alle relevante foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at videregive de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part, uanset at den anmodede part ikke behøver sådanne oplysninger til formål for sin egen beskatning.

3. Hvis den anmodende parts kompetente myndighed særligt anmoder om det, skal den anmodede parts kompetente myndighed videresende oplysninger efter denne artikel, i det omfang det er tilladt efter dens nationale lovgivning, i form af skriftlige vidneudsagn og bekræftede kopier af originale protokoller.

4. Hver kontraherende part skal sikre, at dens kompetente myndigheder har hjemmel til, til opfyldelse af de formål, der er nævnt i aftalens artikel 1, at indhente og efter anmodning videregive:

- a) oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner, og enhver person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, herunder repræsentanter og forvaltere;
- b) oplysninger vedrørende ejerskabet til selskaber, interessentskaber, trusts, fonde, ”Anstalten” og andre personer, herunder – med de begrænsninger, der følger af artikel 2 – ejerskabet til alle sådanne personer i en kæde af ejere; i tilfælde af trusts, oplysninger om stiftere, forvaltere og berettigede; og i tilfælde af fonde, oplysninger om stiftere, medlemmer af fondsbestyrelsen og berettigede. Derudover medfører denne aftale ikke en forpligtelse for de kontraherende parter til at indhente eller

videregive oplysninger om ejerskab for så vidt angår selskaber, hvis aktier er genstand for offentlig handel, og offentlige kollektive investeringsfonde eller –ordninger, medmindre sådanne oplysninger kan indhentes uden uforholdsmæssige vanskeligheder.

5. Når den anmodende parts kompetente myndighed anmoder om oplysninger i henhold til aftalen, skal den for at synliggøre den forudsete relevans i forhold til anmodningen af de oplysninger, der anmodes om, give følgende oplysninger til den anmodede parts kompetente myndighed:

- a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
- b) en erklæring om de oplysninger, der anmodes om, herunder deres karakter og den form, i hvilken den anmodende part ønsker at modtage dem fra den anmodede part;
- c) det skattemæssige formål, for hvilket oplysningerne søges;
- d) grunde til at antage, at de oplysninger, der anmodes om, opbevares hos den anmodede part eller besiddes eller kontrolleres af en person, der befinder sig inden for den anmodede parts jurisdiktion;
- e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de oplysninger, der anmodes om;
- f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende part, at hvis de oplysninger, der anmodes om, havde været i den anmodende parts jurisdiktion, så ville den anmodende parts kompetente myndighed være i stand til at indhente oplysningerne efter den anmodende parts lovgivning eller normale forvaltningspraksis, og at anmodningen er i overensstemmelse med denne aftale;
- g) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, for at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.

9. Den anmodede parts kompetente myndighed skal videresende de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part hurtigst muligt. For at sikre en hurtig besvarelse skal den anmodede parts kompetente myndighed:

- a) Skriftligt bekræfte modtagelsen af anmodningen over for den anmodende parts kompetente myndighed og give den anmodende parts kompetente myndighed underretning om eventuelle mangler ved anmodningen inden 60 dage efter modtagelsen af anmodningen.
- b) Hvis den anmodede parts kompetente myndighed ikke har været i stand til at indhente og videregive oplysningerne inden for 90 dage efter modtagelsen af anmodningen, herunder hvis den støder på hindringer for tilvejebringelsen af oplysningerne, eller hvis den afslår at tilvejebringe oplysningerne, skal den umiddelbart underrette den anmodende part og herunder forklare årsagen til dens manglende mulighed, karakteren af hindringerne eller begrundelsen for dens afslag.

1. En kontraherende part kan tillade repræsentanter for den anden kontraherende parts kompetente myndighed at rejse ind i den førstnævnte parts område for at udspørge fysiske personer og undersøge protokoller med skriftlig tilladelse fra de berørte personer. Den sidstnævnte parts kompetente myndighed skal underrette den førstnævnte parts kompetente myndighed om tid og sted for mødet med de pågældende fysiske personer.
2. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en af de kontraherende parter kan den anden kontraherende parts kompetente myndighed tillade, at repræsentanter fra den førstnævnte parts kompetente myndighed er til stede under den relevante del af en skatteundersøgelse på den sidstnævnte parts område.
3. Hvis anmodningen som nævnt i stykke 2 imødekommes, skal den kontraherende parts kompetente myndighed, der udfører undersøgelsen, så tidligt som muligt, underrette den anden parts kompetente myndighed om tid og sted for undersøgelsen, om den myndighed eller person, der er udpeget til at udføre undersøgelsen, og om procedureerne og betingelserne, som kræves af den førstnævnte part for udførelsen af undersøgelsen. Alle beslutninger med hensyn til udførelsen af undersøgelsen skal træffes af den part, der udfører undersøgelsen.

Artikel 7

Mulighed for at afslå en anmodning

1. Den anmodede part er ikke forpligtet til at indhente eller videregive oplysninger, som den anmodende part ikke ville være i stand til at indhente efter sin lovgivning til brug for administrationen eller håndhævelsen af sin egen skattelovgivning. Den anmodede parts kompetente myndighed kan afslå at yde bistand, hvor anmodningen ikke er fremsat i overensstemmelse med denne aftale.
2. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at videregive oplysninger, der ville afsløre nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode. Uanset det foranstående skal oplysninger af den type, som er beskrevet i artikel 5, stykke 4, dog ikke behandles som en sådan hemmelighed eller fremstillingsmetode, alene fordi de opfylder kriterierne i dette stykke.
3. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part nogen forpligtelse til at indhente eller videregive oplysninger, som ville afsløre fortrolig kommunikation mellem en klient og en advokat eller anden juridisk rådgiver, når sådan kommunikation er
 - a) frembragt med det formål at søge eller yde juridisk rådgivning eller
 - b) frembragt til brug for eksisterende eller overvejede juridiske handlinger.
4. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis meddelelse af oplysningerne ville være i strid med almene hensyn (ordre public).
5. En anmodning om oplysninger kan ikke afslås af den grund, at skattekravet, som giver anledning til anmodningen, bestrides.

6. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis den anmodende part har anmodet om oplysningerne til administration eller håndhævelse af en bestemmelse i den anmodende parts skattelovgivning eller ethvert krav i forbindelse hermed, der diskriminerer mod en statsborger i den anmodede part sammenlignet med en statsborger eller i den anmodende part under samme omstændigheder.

Artikel 8 *Tavshedspligt*

1. Enhver oplysning, som er modtaget af en kontraherende part i henhold til denne aftale, skal holdes hemmelig og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder) inden for den kontraherende parts jurisdiktion, der er beskæftiget med ligning og opkrævning, tvangsfuldbyrdelse af eller retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til skatter med hensyn til skatter omfattet af denne aftale. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende sådanne oplysninger til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysningerne må ikke meddeles til nogen anden person eller enhed eller myndighed eller til nogen anden jurisdiktion uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den anmodede parts kompetente myndighed.

2. I tilfælde af udveksling af oplysninger vedrørende en identificeret eller identificerbar person finder bestemmelserne i kapitel 6, særligt artikel 199, af den Økonomiske partnerskabsaftale af 15. oktober 2008 mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side anvendelse.

Artikel 9 *Omkostninger*

Tilfælde af omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, skal aftales mellem de kontraherende parter.

Artikel 10 *Effektuerende lovgivning*

De kontraherende parter skal træffe alle lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde og effektuere vilkårene for aftalen.

Artikel 11 *Andre internationale aftaler*

Mulighederne for bistand i henhold til denne aftale hverken begrænser eller begrænses af de muligheder, der er indeholdt i eksisterende internationale aftaler eller andre ordninger mellem de kontraherende parter, som vedrører samarbejde i skattesager.

Artikel 12
Gensidig aftaleprocedure

1. I tilfælde af, at der opstår vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål mellem de kontraherende parter i forbindelse med fortolkningen eller gennemførelsen af aftalen, skal de kompetente myndigheder søge at løse sagen ved gensidig aftale.
2. I tillæg til de aftaler, der omtales i stykke 1, kan de kontraherende parters kompetente myndigheder gensidigt aftale de fremgangsmåder, som skal anvendes efter artikel 5 og 6.
3. De kontraherende parters kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden med henblik på at opnå enighed i henhold til denne artikel.
4. De kontraherende parter kan også aftale andre former for konfliktløsning.

Artikel 13
Ikrafttræden

Denne aftale træder i kraft, når hver af parterne har underrettet den anden om, at de nødvendige interne fremgangsmåder for ikrafttræden er gennemført. Når aftalen er trådt i kraft, har den virkning

- a) for skattestraffesager fra og med ikrafttrædelsesdagen; og
- b) for alle andre sager omfattet af artikel 1 fra ikrafttrædelsesdagen, men kun for skatteperioder, der begynder på eller efter denne dag, eller, hvor der ikke er en skatteperiode, på alle skattekrav, som opstår på eller efter denne dag.

Artikel 14
Opsigelse

1. Enhver kontraherende part kan opsigte aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelse enten gennem diplomatiske kanaler eller ved brev til den kompetente myndighed i den anden part.
2. En sådan opsigelse har virkning fra den første dag i den måned der følger efter udløbet af en periode på seks måneder efter den dag, hvor den anden kontraherende part modtog meddelelsen om opsigelse.
2. Efter opsigelse af aftalen forbliver de kontraherende parter bundet af bestemmelserne i artikel 8 med hensyn til enhver oplysning, der er modtaget efter aftalen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i København, den 10. december 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For Kongeriget Danmarks regering

Kristian Jensen

For Sankt Lucias regering

Eldridge Stephen